

STEVE WOOD/EXPRESS/GETTY IMAGES

“Imperial”. “Màgic”.
“Inspirador”. “Amic”. Així
defineixen Freddie Mercury
alguns dels testimonis que
apareixen en aquest reportatge.
En el 25è aniversari de la seva
mort, repassem el llegat del
vocalista de Queen a través
dels records de vuit catalans

F

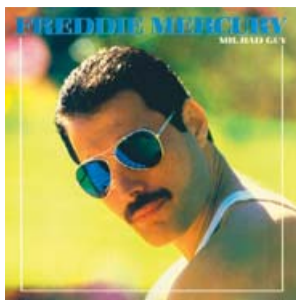
2016: FREDDIE MERCURY HAURIA FET setanta anys (5 de setembre del 1946) i en fa vint-i-cinc que va morir (24 de novembre del 1991) prematurament a causa de la sida. El recordem a través del testimoni d'alguns catalans que el van conèixer o d'altres que rememoren la seva figura, el seu llegat i la seva música.

GAY MERCADER (promotor dels concerts de Queen a Barcelona i Madrid l'any 1979) "Me'l van assegurar davant en un sopar durant la gira europea de Queen del 1979, que jo havia portat fins a Barcelona i Madrid. El primer que em va impressionar d'ell van ser les dents. No acostumo a tenir gaire tracte amb els artistes perquè no sóc gens mitòman, però aquell cop devia fer una excepció. Bé, i amb els Stones també, però amb ells hi tinc una relació més especial. El Freddie era un tipus molt amable i educat i un xòuman increïble, dels més espectaculars que han pujat mai a un escenari. Era imperial quan sortia a escena. Ho havia après dels cantants negres, en especial de James Brown, que són els millors sobre l'escenari! A part de *Radio Ga Ga*, que no m'agrada gens, Queen té cançons boníssimes, himnes brutals com *We're the champions* o *We will rock you*, que tant de bo hagués tingut la sort de compondre jo, perquè n'hauríem viscut jo i tota la meva família pels segles dels segles".

PINO SAGLIOCCO (promotor musical, ideòleg de la trobada entre Freddie Mercury i Montserrat Caballé que va donar peu a *Barcelona*) "El Freddie és una part molt important de la meua vida. La primera gran oportunitat de la meua carrera va ser amb la gira del disc *A kind of magic*. El Freddie era una gran persona, plena de màgia, i un artista. Durant aquella primera gira jo estava una mica preocupat perquè per al concert de Madrid quedaven moltes entrades per vendre. Una nit a l'Otto Zutz el vaig convèncer per fer una entrevista al programa *Informe semanal* la nit abans del concert. Ho vam fer i va ser un èxit esclatant. En aquella entrevista va dir que li encantaria treballar a Espanya i que el seu assistent el despertava cada dia amb la veu de la Montserrat Caballé. Per aquelles dates van nominar Barcelona per als Jocs Olímpics i se'm va encendre una llumeta. El 24 de març del 1987, al Ritz, Mercury i Caballé es van trobar per primer cop i van estar conversant tota la nit. Allà va néixer la cançó *Barcelona* i el 29 de maig es va estrenar a la discoteca KU d'Eivissa".

per Toni Vall

La banda Queen en una instantània del 8 de setembre del 1976 a Les Ambassadeurs, on van ser guardonats amb discos de plata, or i platí per les vendes de més d'un milió del seu senzill 'Bohemian Rhapsody'. D'esquerra a dreta: John Deacon, Freddie Mercury, Roger Taylor i Brian May

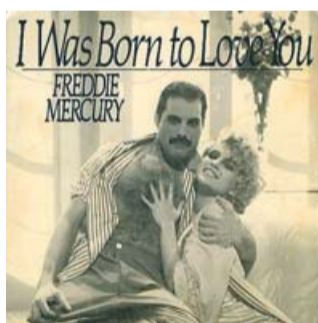

KEYSTONE/GETTY IMAGES

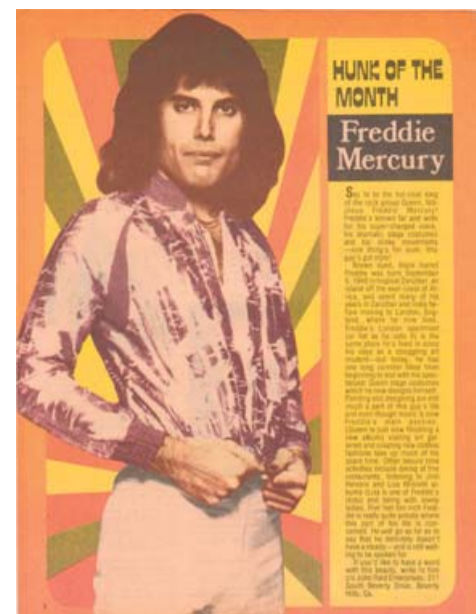
“Va ser un xoc assabentar-me que Mercury era portador del virus de la sida. Ja feia deu anys que em dedicava a la investigació de la malaltia. Vaig sentir molta pena perquè, en aquell moment, a principis dels 90, ser portador del virus era una condemna segura”

BONAVENTURA CLOTET

Fotografia del 31 d'octubre del 1977 que retrata un brindis entre el cantant i compositor Elton John (Reginald Dwight), l'estrella de musicals Peter Straker i Freddie Mercury

L'ESTRANYA PARELLA

Un dia del 1981 Freddie Mercury sortia de la Royal Opera House de Londres dient "He sentit la millor veu del món". La funció era *Un ballo in maschera*, de Verdi, protagonitzada per Luciano Pavarotti, però la veu que el va encisar va ser la de Montserrat Caballé. Aquella va ser la llavor d'un dels projectes discogràfics més inclassificables i sorprenents: l'himne oficials dels Jocs de Barcelona i l'àlbum que la contenia. Malauradament, l'inesperat duet no es va poder reproduir a la cerimònia d'obertura dels Jocs com estava previst: Freddie Mercury havia mort vuit mesos abans.

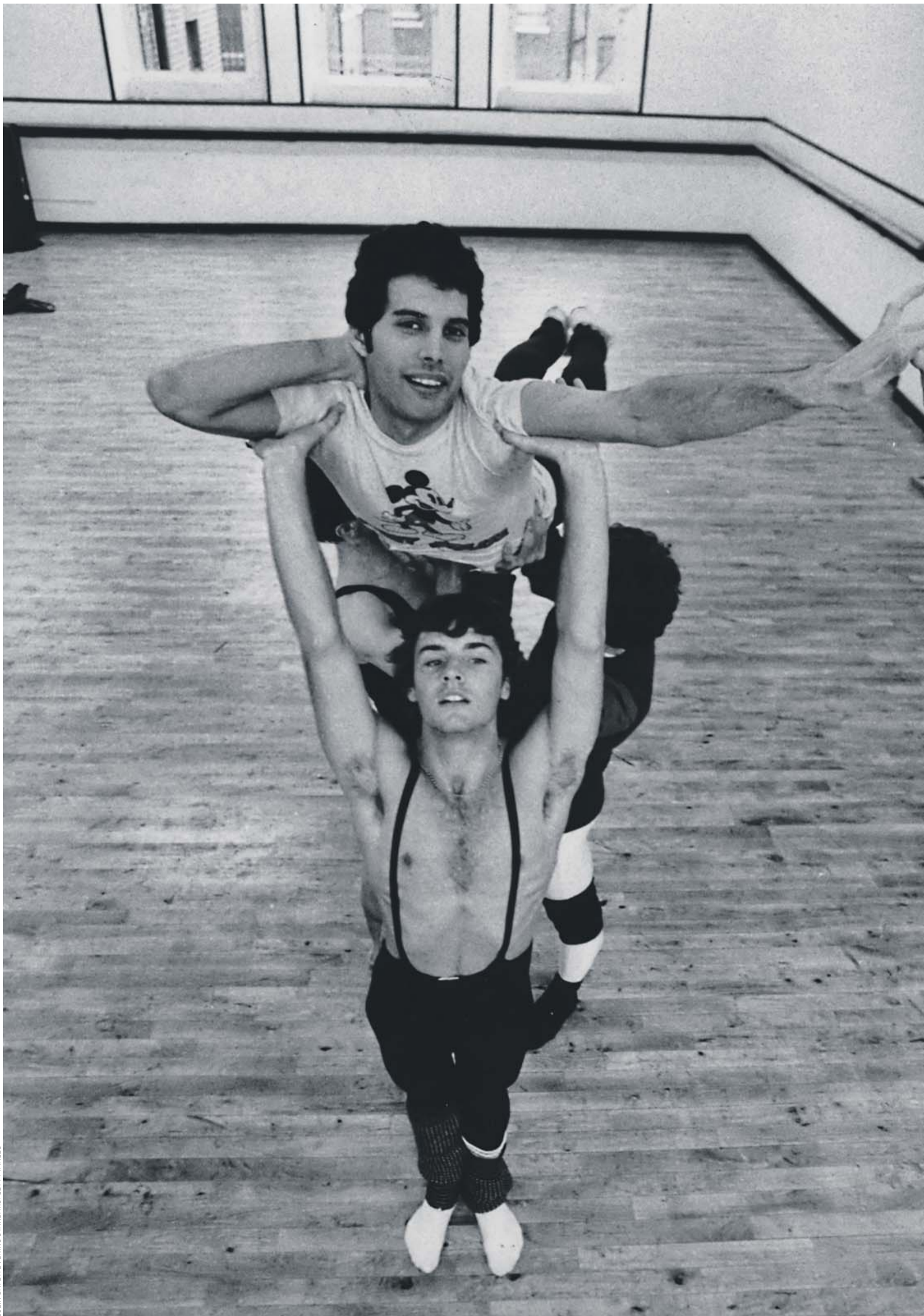

Mercury durant una actuació a Amsterdam

MIQUEL ICETA (primer secretari del Partit dels Socialistes de Catalunya) "Freddie Mercury m'inspira des de fa molt de temps, per a mi sempre ha sigut un referent de llibertat. Des d'aquella explosió dels 80 amb *Somebody to love* o *Bohemian rhapsody*, que ens va fer ballar a les discoteques... fins a la fusió exòtica amb Montserrat Caballé de *Barcelona*, que es va convertir en himne oficial dels Jocs Olímpics del 1992. Són músiques que han esdevingut himnes per a molta gent, a mi m'han acompanyat en molts moments de la meua vida. Mercury té la capacitat d'arrencar-me de la cadira i fer-me ballar des dels primers compassos. Queen és a les meves llistes de Spotify. L'última campanya de les eleccions catalanes, quan pensàvem sobre com acabar els actes, em van demanar quina cançó podríem fer sonar en lloc de la sintonia del PSC. Vaig suggerir a l'equip de campanya que donés un cop d'ull a la meua llista de Spotify i ja coneixeu la resta de la història... *Don't stop me now!*"

BONAVENTURA CLOTET (metge, especialista en la investigació sobre la sida) "Mercury i Queen sempre m'han agradat molt i segurament em quedaria amb *Barcelona* pel que té d'himne i perquè ens fa recordar els temps d'esplendor dels Jocs Olímpics. Va ser un xoc assabentar-me que Mercury era portador del virus de la sida. Ja feia uns deu anys que em dedicava a la investigació de la malaltia. Vaig sentir molta pena perquè, en aquell moment, a principis dels 90, ser portador del virus equivalia a una condemna segura. Els tractaments estaven en- →

“Amb el Freddie va sorgir de seguida una connexió especial. Teníem aficions comunes, li agradava que el pentinés, que li pintés les ungles i que intercanviéssim braçalets i joies. Era un home fantàstic, amb una gran sensibilitat”

BERTHA M. YEBRA

cap als 16 anys, potser amb Nirvana, va ser com rebre una galleda d'aigua freda. Tot allò dels arranjaments operístics de *Bohemian Rhapsody*, els solos de guitarra de Brian May, la projecció de la veu de Freddie Mercury, els grans xous multitudinaris... Bé, tot allò que em semblava que m'agradava perquè als 13 anys era gairebé l'únic que coneixia, va resultar que era la cosa menys *cool* del planeta... Va ser una mica com quan et diuen que els reis són els pares. Per sort, amb el temps vas posant les coses en perspectiva i esclares que aprecio la música dels Queen, no tota, perquè hi ha coses que de tant trobar-te-les a la sopa les acabes odiant, però van fer coses molt bones. De tema preferit potser diria *Under pressure*, la col·laboració amb Bowie.

cap als 16 anys, potser amb Nirvana, va ser com rebre una galleda d'aigua freda. Tot allò dels arranjaments operístics de *Bohemian Rhapsody*, els solos de guitarra de Brian May, la projecció de la veu de Freddie Mercury, els grans xous multitudinaris... Bé, tot allò que em semblava que m'agradava perquè als 13 anys era gairebé l'únic que coneixia, va resultar que era la cosa menys *cool* del planeta... Va ser una mica com quan et diuen que els reis són els pares. Per sort, amb el temps vas posant les coses en perspectiva i esclares que aprecio la música dels Queen, no tota, perquè hi ha coses que de tant trobar-te-les a la sopa les acabes odiant, però van fer coses molt bones. De tema preferit potser diria *Under pressure*, la col·laboració amb Bowie.

cap als 16 anys, potser amb Nirvana, va ser com rebre una galleda d'aigua freda. Tot allò dels arranjaments operístics de *Bohemian Rhapsody*, els solos de guitarra de Brian May, la projecció de la veu de Freddie Mercury, els grans xous multitudinaris... Bé, tot allò que em semblava que m'agradava perquè als 13 anys era gairebé l'únic que coneixia, va resultar que era la cosa menys *cool* del planeta... Va ser una mica com quan et diuen que els reis són els pares. Per sort, amb el temps vas posant les coses en perspectiva i esclares que aprecio la música dels Queen, no tota, perquè hi ha coses que de tant trobar-te-les a la sopa les acabes odiant, però van fer coses molt bones. De tema preferit potser diria *Under pressure*, la col·laboració amb Bowie.

cap als 16 anys, potser amb Nirvana, va ser com rebre una galleda d'aigua freda. Tot allò dels arranjaments operístics de *Bohemian Rhapsody*, els solos de guitarra de Brian May, la projecció de la veu de Freddie Mercury, els grans xous multitudinaris... Bé, tot allò que em semblava que m'agradava perquè als 13 anys era gairebé l'únic que coneixia, va resultar que era la cosa menys *cool* del planeta... Va ser una mica com quan et diuen que els reis són els pares. Per sort, amb el temps vas posant les coses en perspectiva i esclares que aprecio la música dels Queen, no tota, perquè hi ha coses que de tant trobar-te-les a la sopa les acabes odiant, però van fer coses molt bones. De tema preferit potser diria *Under pressure*, la col·laboració amb Bowie.

cap als 16 anys, potser amb Nirvana, va ser com rebre una galleda d'aigua freda. Tot allò dels arranjaments operístics de *Bohemian Rhapsody*, els solos de guitarra de Brian May, la projecció de la veu de Freddie Mercury, els grans xous multitudinaris... Bé, tot allò que em semblava que m'agradava perquè als 13 anys era gairebé l'únic que coneixia, va resultar que era la cosa menys *cool* del planeta... Va ser una mica com quan et diuen que els reis són els pares. Per sort, amb el temps vas posant les coses en perspectiva i esclares que aprecio la música dels Queen, no tota, perquè hi ha coses que de tant trobar-te-les a la sopa les acabes odiant, però van fer coses molt bones. De tema preferit potser diria *Under pressure*, la col·laboració amb Bowie.

cap als 16 anys, potser amb Nirvana, va ser com rebre una galleda d'aigua freda. Tot allò dels arranjaments operístics de *Bohemian Rhapsody*, els solos de guitarra de Brian May, la projecció de la veu de Freddie Mercury, els grans xous multitudinaris... Bé, tot allò que em semblava que m'agradava perquè als 13 anys era gairebé l'únic que coneixia, va resultar que era la cosa menys *cool* del planeta... Va ser una mica com quan et diuen que els reis són els pares. Per sort, amb el temps vas posant les coses en perspectiva i esclares que aprecio la música dels Queen, no tota, perquè hi ha coses que de tant trobar-te-les a la sopa les acabes odiant, però van fer coses molt bones. De tema preferit potser diria *Under pressure*, la col·laboració amb Bowie.

Aquí podeu veure la primera gravació en vídeo de Freddie Mercury, que data del 1964

A dalt i a baix, Freddie Mercury i Bertha M. Yebra en unes imatges que testimonien la seva amistat

